

עמ"י 21953/07/14 - מדינת ישראל נגד אילן וובה (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 יולי 2014

עמ"י 21953-07-14 מדינת ישראל נ'
וובה(עציר)

לפני כב' השופטת ריקי שמולביץ

מדינת ישראל	העוררת
אילן וובה (עציר)	נגד המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת -רס"מ אורי הדס והמפקח - מר דניאל אבו

ב"כ המשיב - עו"ד לירן פרידלנד

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת כב' השופט מנחם מזרחי מבימ"ש השלום בראשון-לציון בתיק מ"י 9916-06-14 מיום 10.7.14 אשר במסגרתה הורה בימ"ש על שחרורו של המשיב מהמעצר בתנאים מגבילים.

המשיב נעצר ביום 6.7.14 בגין חשד לעבירה של קשירת קשר לביצוע רצח בתאריך 6.6.14 בנתניה.

מעצרו של המשיב הוארך על ידי בימ"ש קמא מעת לעת עד ליום 10.7.14.

ביום 10.7.14 ביקשה העוררת מבימ"ש קמא להאריך את מעצרו של המשיב למשך 7 ימים נוספים.

עמוד 1

העוררת טוענת כי בימ"ש קמא שגה בכך כי לא נתן משקל הולם למסוכנות הרבה הנשקפת מהמעשה של המשיב, כי קבע לשחרר את המשיב טרם הושלמה החקירה על ידי צוות החקירה, כי התעלם מהראיות שנאספו כנגד המשיב המסבכות ומפלילות אותו בנוגע למעורבות בתיק, כי התעלם מהמסוכנות הרבה הנשקפת מעבירת הרצח ומעילת השיבוש הנשקפת כתוצאה מריבוי משתתפים ומעורבים.

בטיעונו לפניי, הפנה נציג העוררת למסמכים במ/1, במ/3 וכן למסמך השלמה של הפרקליטות מיום 6.7.14, בנוסף הגיש לעיוני מסמך מע/1 לגבי הקשר בין הפעולות המתבקשות לחומר החקירה.

נציג העוררת מבקש להאריך את המעצר ב- 7 ימים נוספים.

ב"כ המשיב עותרת לדחות את הערר, הפנתה להחלטת בימ"ש קמא, ציינה את פרק הזמן בו שוהה המשיב במעצר. לטענתה, במצב דברים אשר בו המשיב מוחזק במעצר כבר 36 ימים ואין כנראה התפתחות משמעותית בחקירה, השתנתה נקודת האיזון ולפיכך החלטת בימ"ש קמא בדין יסודה.

ב"כ המשיב סבורה כי לא נפלה טעות בהחלטת בימ"ש.

לאחר שעיינתי במסמכים שהציג לפניי נציג העוררת וכן בהחלטות השונות של המותבים השונים, וכן בחומר החקירה, אני סבורה כי לא נפלה טעות בהחלטת בימ"ש קמא. מדובר בהארכת מעצר שמינית. פעולות החקירה הנוספות שבוצעו לא חיזקו את החשדות.

אני שותפה להתרשמות בימ"ש קמא כי פעולות החקירה הנוספות שמבקשת העוררת לבצע אין בהן כדי לשנות את תמונת המצב באופן מהותי.

עם זאת, כפי שקבע בימ"ש קמא, היה והראיות תתחזקנה, רשאית היחידה החוקרת לעצור את המשיב מחדש.

סיכומי דבר, לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בימ"ש קמא. עם זאת יש מקום לעבות את הערובה כדי להבטיח התנאים שנקבעו.

אני מורה כי תנאי שחרור, כפי שנקבעו בהחלטת בימ"ש קמא יעמדו בתוקפם בשינוי אחד והוא שהמשיב נדרש להפקיד סכום נוסף של 10,000 ₪, דהיינו, בסך הכל 20,000 ₪ במזומן כתנאי לשחרורו.

למדתי מב"כ המשיב כי הערבויות אשר נקבעו בהחלטת בימ"ש קמא הופקדו במלואן. אם לא יפקיד המשיב את הסכום הנוסף של 10,000 ₪ ישאר במעצר ויובא בפני שופט תורן בבימ"ש קמא, במוצ"ש יום 12.7.14.

למען הסר ספק, אני רואה לשוב ולציין כי כל תנאי השחרור, כפי שנקבעו בהחלטת בימ"ש קמא מיום 10.7.14 עומדים בתוקפם והמשיב ישוחרר ממעצר בכפוף ולאחר מילוי כל התנאים.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ד, 11/07/2014 במעמד הנוכחים.

ריקי שמולביץ, שופטת